

Čtvrtá ze „souboru“ šesti postních nedělí nese „úřední“ označení laetare čili raduj se, vesel se. A tu při zaslechnutí tohoto slova nepochybně nejednoho z našich současníků napadne, že se jedná o protimluv. Radovat se v čase postu? Vždyť půst je přeci záležitost zcela nepochopitelného a těžko vysvětlitelného omezování, odříkání. A tak by přeci měly být přiměřeným postojem patřičné či oprávněné chmury nebo smutek / musím si něco odepřít, ač nejsem přesvědčen o tom, že je toho skutečně třeba, je to nutné, užitečné /.

Jenže – co je vlastně radost? - Je to „stav mysli“, který se dá navodit člověku dostupnými prostředky / různými „veselí“ navozovači či budiči, ať „tekutými“ či jinými /? - Je to jakési vnitřní uspořádání, „výbava“, kterou si přinášíme na svět / každý se stavíme k životu jinak „optimisté“ /? - Je to jakýsi společenský „jev“ – hnutí za „veselou společnost“ / hlavně když jsme veselí a je nás hodně /?

Radost či veselí ovšem není jenom záležitost „mimokostelních prostor“ / Hospodin – „pečovatel“ není jenom „vážený, důstojný a (vnějšně) důležitý“, ostatně „označení“ tohoto postního zastavení pochází ze starozákonní sbírky vydávající svědectví o naději, která vyrůstá z Božího zachraňujícího, vysvobozujícího jednání, z Izajáše /.

I v případě radosti, o níž svědčí bible, jde – stejně tak jako i u jiných výrazů či událostí v bibli – především o její obsah, příčinu. A tím je v tomto případě Bůh / jeho „vědomé vstupy“ do života člověka a běhu světa / a vše, co s ním souvisí. Jistě se dá povědět, nebýt tohoto jednání, byla by radost pouze „hranou“, nepřesvědčivou záležitostí / „divadélko“ /.

A tu je několik příkladů, kdy jde skutečně o radost:

„vezměte ušlechtilé plody... a budete se sedm dní radovat / rok co rok / před Hospodinem“ / Lv 23, 40 / . – K výrazným znakům biblických svědků nepochybně patří radostná jistota, že se Hospodin „stará“. A díky této starostlivé a laskavé péči se člověk nemusí dát zotročovat / „znetvořovat“ / neúměrnou starostí o „to vezdejší“ a takto spolehlivě zaopatřený a proto i skutečně svobodný / ne otrok / se může pokorně a vděčně starat o to, aby byl obohacem, podporou pro své okolí / být „bratrem“ / oporou a přínosem / , zvláště pak těm „nepatrným“ / Mt 25, 40 – těm, ze kterých „nic nekouká“ /.

„slavnost stánků budeš slavit po sedm dní... a budeš se radovat ty i tvůj syn a tvá dcera“ / Dt 16, 13 – 14 / . K nepominutelným představám jež předává především Starý zákon se řadí i ta, že život člověka na této Zemi je putováním. Není to jakési bezcílné bloumání časem a prostorem, ale je to putování za Božími zaslíbeními, do prostoru, kde se uskutečňují a naplňují / „zaslíbená země“ (vydává se do ní Abraham – Gn 12, odcházejí do ní tzv. Hebrejové, ze země otroků, Egypta – Ex 13 nn / . Takto putovat znamená být skutečně svobodný, být „Božím dítětem“, tím, kdo se smí zapojovat do Božích projektů, kdo přispívá k tomu, aby svět byl „Boží zahradou“ / „obdělávat a střežit“, Gn 2, 15 /

„Židům vzešlo světlo a radost, veselí a pocta“ / Est 8, 16 / . Spisek určený k pravidelnému a slavnostnímu předčítání zvaný Ester vypráví o těch, kdo jsou odlišní, jiní ve společnosti, která je vedena těmi, kdo jsou zahleděni sami do sebe a k nimž patří pokušení moci, ve kterém selhávají na celé čáře. A tu se ukázalo, že ve světě, ve kterém patří to rozhodující slovo Hospodinu, jsou hodnoty, které se neztrácejí. Věrohodnost v minulosti prokázaná – „Mardokaj oznámil, že chtějí vztáhnout na krále ruku“ / Est 6, 2 / přinese plody, ne pro vlastní kapsu, ale pro společenství, do kterého patřím..

„Máme se proč radovat, tvůj bratr byl mrtev a žije, ztratil se a je nalezen“ / Lk 15, 32 / . Součástí duchovního bohatství evangelií je i příběh o marnotratném synu. Bezohlednost / „dej mi („naval“) díl majetku, co mi připadá“ (Lk 15,12) / a selhání / „rozmařilým způsobem života majetek rozházel“ (Lk 15, 13) / toho nejhrubšího zrna. A pak ne všem pochopitelná radost / „starší syn nechtěl vejít dovnitř a účastnit se hostiny“ (na přivítanou) 15, 28 / z návratu. Radost, která zřejmě dokázala víc než / oprávněně / tresty a / místně / „mravopudné“ výkřiky.

A co my a čtvrtá postní neděle / neděle „postní“ radosti /?

Půst pro bibli není podivínské chování, ale jakási kýžená, vítaná zastávka, kdy se člověk může nejenom zastavit, ale kdy i smí přehlédnout to, co je za ním a ptát se kudy a jak dál. A ten, kdo jedná skutečně postně, seznává, že k jeho „účtu“ patří mnoho chyb a „nevyvedeností“ a že neví, jak s touto minulostí naložit a kudy se vydat / otázka budoucnosti / . A proto postní zastavení ne jako nepříjemná povinnost, ale jako dobrá, hodnotná možnost. S pomocí Toho, kdo ví / ne ve smyslu zaznamenávání / o těchto cestách bloudění a omylů, je možné prožít obrát, změnu.

Nepochybně je tomu tak, že otázka cíle, smyslu a obsahu mě na tomto světě svěřených dní je dnes velice naléhavá. Těch možností a směrů, které se v této společnosti nabízejí ! Jenže který z nich je ten obsahově patřičný a náležitý / není „ jen laciným plachtěním či pohodlným klouzáním po povrchu “ /. Postní zastavení je příležitostí k tomu objevit s pomocí Toho, který je skutečně „ cestou a pravdou “ / J 14, 6 / „ trasu “, nad kterou v životě není. A to je přeci příležitost nad kterou není, důvod k opravdové radosti.

I v čase nevidaných technických vymožeností je jednou z bolestí záležitost viny a selhání. Co nejrůznějších příběhů tohoto druhu by mohlo v tuto chvíli zaznít. Církev, společenství Ježíšových učedníků se ovšem neschází proto, aby shromažďovala takové zprávy, ale aby s pomocí Toho, o něž první církev věřila, že „ bere na sebe naše nemoci a nese naše bolesti “ / Iz 53, 4 / napomáhala od takových břemen. Nejenom těm druhým, ale aby i ona směla prožít takový zázrak uzdravení.

Skutečně – k postnímu období patří radost – čistá a opravdová.

Tábor 18. 3. 2012

vstup: Iz 66, 10
čtení: Ž 84
před: Ž 67, 5 - 7
text: Za 2, 14
VP:
poslání: Ž 2, 14

EZ 170 90
DEZ 622
SV 397

Vyznání a chvály :

Ž 51, 3 - 4

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Stává se nám – a to více než často – že se vidíme v tom nejlepší světlo, takřka vše, co k nám patří je v tom nejlepší pořádku a těch několik chybiček... kdo je nemá

Jenže taková „ dokonalost “ je vlastně břemenem neboť musíme vynakládat mnoho sil, aby se tento nevěrohodný obraz nerozpadl a tak nejsme pomocí a přínosem svému okolí, těm, mezi které jsi nás postavil

A tak přicházíme před Tebe jako Ti, kteří potřebují Tvou lásku a odpuštění, jen s těmito dary se před námi může otevřít nová, nadějeplná budoucnost

Právě o ně Tě pokorně prosíme a věříme a těšíme se, že nás neodmítneš

Přijmi prosíme za to náš upřímný dík

chválíme Tě , že není moci v tomto světě, která by dokázala umlčet Tvé pozvání na novou cestu

chválíme Tě, že svou pomoc nabízíš i těm, které ostatní odepsali a tam, kde už nikdo žádnou změnu k dobrému nečeká

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, který nám Tvá láska připravila jako domov

Výročí :

18.3.

1488 Michael Weisse, původem mnich ve Slezku / Neisse /, upoutala ho myšlenka reformace a proto odešel do Čech, kde je připojil k Jednotě bratrské, ta ho pověřila vedením sboru ve východních Čechách v Lanškrouně, kde bylo mnoho německy mluvících obyvatel a kde našli útočiště pronásledovaní valdenští z Braniborska, Weisse pro ně vytvořil kancionál, písně z něj se dodnes v Německu zpívají, byl také pověřen udržováním kontaktů s Martinem Lutherem

1471+ Jiří z Poděbrad, tzv. husitský král, který vedl úspěšně zemi v čase sporů a rozporů o českou reformaci

23.3.
1887 Josef Čapek, malíř, bratr spisovatele Karla Čapka, zahynul v koncentračním táboře, autor známé knížky pro děti „ Povídání o pejskovi a kočičce “

1900 Erich Fromm, psycholog židovského původu, za rozhodujícího činitele v životě člověka považuje schopnost milovat, z jeho děl „ Umění milovat “ a „ Bytí nebo mít “ / být= vztahy osobní, mít= vztahy předmětné /

Citáty :

„ svou mocnou rukou vládni nám, ať zřejmé je, že jsi náš Pán, a věrohodně jméno tvé, ať činy svými slavíme “ / DEZ 640 /

„ veleben Bůh buď, jeho čin, oslaven buď jeho čin, oslaven buď i jeho Syn, vykoupil nás již ze všech vin, halelujah, halelujah, halelujah “

/ EZ 341 /

Michael Weisse